

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416201190
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1416201190.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom: Digital Park I, Einsteinova 21, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 31 383 408, zastúpeného: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovaným: X/ V. M., I. XX.XX.XXXX, Z. W. X, N., štátny občan SR, 2/ Generali Poisťovňa, a.s., Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, 3/ Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Pribinova 19, Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 2.642,88 eura s príslušenstvom, o odvolaniach žalobcu a žalovaného 3/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 20. júna 2019, č. k. 9C/27/2016 - 177, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdzuje.

Žalovanému 1/ proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Žalobca má proti žalovanému 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovaným 1/ a 3/ spoločne a nerozdielne uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.642,88 eura s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 2.642,88 eura od 27.09.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v časti úrokov z omeškania za obdobie od 06.05.2015 do 26.09.2016 žalobu zamietol, žalobcovi priznáva proti žalovaným 1/ a 3/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Voči žalovanému 2/ žalobu zamietol a žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Vykonaným dokazovaním mal prvoinštančný súd preukázané, že dňa 22.04.2009 žalobca uzatvoril s V. Š., Z. O. W., K. XX poistnú zmluvu č. XXX/XXXXXX-X, ktorou bolo poistené motorové vozidlo typu H. F., S.O.: N. XXXCG pre prípad havárie, krádeže a úrazu. Podľa oznámenia o poistnej udalosti došlo dňa 22.06.2014 k dopravnej nehode v obci Z.. V správe o škodovej udalosti zo dňa 26.06.2014 žalovaný 1/ uviedol, že si je vedomý kolízie. Poistenému z titulu poistnej udalosti vyplatil žalobca po odpočítaní zmluvnej spoluúčasti poistné plnenie vo výške 2.642,88 eur predstavujúce náklady na opravu poisteného vozidla. Keďže žalobca vyplatil poistenému V. Š. poistné plnenie, prešlo na žalobcu právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, a to vo výške 2.642,88 eur. Nakoľko mal žalovaný 1/ ako vlastník vozidla T. O., S.: Q. XXXAM v čase poistnej udalosti uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou tohto vozidla so žalovaným 2/, uplatnil si žalobca svoj nárok priamo žalovaného 2/, ktorý však na jeho výzvy na náhradu škody nereagoval. Zástupkyňa žalovaného 2/ poukazovala na skutočnosť, že existuje telefonický záznam, kde žalovaný 1/ namietal spôsob jazdy, výšku škody, a tiež sa vyjadril, že tá poistná udalosť bola len nafingovaná. Žalovaný 3/ sa snažil kontaktovať žalovaného 1/, no bezvýsledne. Žalovaný 3/ nerozporuje, že vozidlo T. O. S.:

Q. XXXAM bolo dňa 06.04.2014 prijaté do poistenia PZP, založeného flotilovou poistnou zmluvou č. XXXXXXXXXXX/XXXXX, ktorej poisťníkom bola spoločnosť AAA Auto Ares, ktorá sa zaoberá predajom ojazdených vozidiel. Dňa 19.06.2014 táto spoločnosť odpredala takto poistené vozidlo žalovanému 1/, ktorý v ten istý deň uzatvoril PZP poistenie u žalovaného. Bolo v záujme žalovaného 1/ k nadobudnutému vozidlu mať nové PZP. Svedok R.. B. Š. (vodič poškodeného vozidla) vypovedal, že je bratom V. Š.. V júni 2014 mal na nejaký čas v držbe bratove auto, do ktorého narazil žalovaný 1/ vozidlom T. O.. Žalovaný 1/ uznal, že došlo k dopravnej nehode a že on predmetnú nehodu zaviniť. Uviedol, že na mieste vyplnil formulár, tlačivo o dopravnej nehode. Žalovaný 1/ reagoval, že na druhý deň bude nehodu riešiť so svojou poisťovňou. Povedal mu, že má PZP v poisťovni Generali. Keď žalovanému 1/ na druhý - tretí deň telefonoval, jeho družka mu povedala, že nie je doma. Mal z toho zmiešané pocity. Rozhodol sa, že situáciu bude riešiť sám. Brat mal PZP aj havarijné poistenie. Vec sa riešila cez bratove havarijné poistenie. Nasledovala ohliadka vozidla, po čom dal vozidlo opraviť do zmluvného servisu žalobcu. Bolo mu povedané, že škoda nesmie presiahnuť 3.000 eur. Pred dopravnou nehodou žalovaného 1/ nepoznal. Videl, ako žalovaný 1/ podpísal tlačivo formuláru. Pri jeho vypisovaní mu žalovaný 1/ dal svoj občiansky preukaz, aj vodičský preukaz. Bola tam aj jeho fotka, preto nemal pochybnosť o tom, že je to skutočne žalovaný 1/. Správu o nehode od neho kompetentný pracovník spoločnosti žalobcu nepýtal. Žalovaný 1/ sa mu po nehode ospravedlnil, na formulári vlastnou rukou napísal, že si je vedomý predmetnej kolízie. Svedok uviedol, že on šiel s vozidlom rovno, po hlavnej ceste, rýchlosťou cca 40 km/hod., žalovaný 1/ prichádzal z boku, tiež rýchlosťou cca 40 km/hod. Políciu vzhľadom na výšku škody nevolali. Nespomína si, že by pred nehodou bolo na vozidle, ktorý viedol nejaké poškodenie. Na aute brata boli poškodené pravé zadné dvere, koleso s diskom, pravá zadná poloos a zadný nárazník. Žalovaný 1/ mal poškodený predný nárazník a prednú smerovku. V čase predmetnej dopravnej nehody bol vlastníkom a držiteľom vozidla, ktoré viedol, jeho brat, V. Š.. Havarijné poistenie mal uzavreté brat, V. Š., on platil aj poistné. Spoluúčasť bola 10%, minimálne 330 eur. Brat je fyzická osoba, nie podnikateľ. Svedok ďalej uviedol, že v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou všetko vybavoval on. Vo vystavenej faktúre sú uvedené len diely vozidla, ktoré boli poškodené v dôsledku predmetnej nehody. K formuláru s predtlačným anglickým textom uviedol, že on nevie po anglicky. To tlačivo bolo zložené z troch strán, a prvé strany boli v jazyku slovenskom a tie druhé v angličtine. Prvé dve strany si zobral žalovaný 1/ pre poisťovňu a jemu zostala tretia strana v jazyku anglickom. K prepisu telefonického hovoru na čl. 81 spisu uviedol, že je to len špekulatívne tvrdenie žalovaného 1/. Svedok uviedol, že šiel s vozidlom rovno, do obce L., nemal úvahu odbočiť doprava. Pred nehodou vozidlo brata nebolo účastníkom dopravnej nehody. Odbočka na Košice bola od miesta nehody cca 100 m. Z faktúry č. 2014048 zo dňa 17.07.2014 súd prvej inštancie zistil, že subjekt R.. B. Č. - Dosah so sídlom O. XX, N., vystavil V. Š. za opravu vozidla H. F., S.: N. XXXCG faktúru na sumu 2.972,88 eura. Podľa rozpisu za lakovanie sumu mu fakturoval sumu 1.672,25 eura, titulom mzdy za prácu sumu 487,20 eura a za lakovanie sumu 813,43 eura, spolu s 20% DPH sumu 2.972,88 eura. Z likvidačnej správy žalobcu zo dňa 23.07.2014 vyplýva, že z havarijného poistenia motorového vozidla V. Š., H. F., S.: N. bolo ustálené poistné plnenie v sume 2.642,88 eura po odpočítaní spoluúčasti v sume 330 eur. Z podnikateľského účtu žalobcu súd zistil, že dňa 23.07.2014 bola z tohto účtu poškodenému poukázaná suma 2.642,88 eur.

3. Takto ustálený skutkový stav veci posúdil súd prvej inštancie po právnej stránke podľa ust. § 420 ods. 1, § 427, § 813 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 10 ods. 1, § 11 ods. 12 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v znení účinnom v čase nadobudnutia vozidla škodcu a v čase škodovej udalosti, a dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. V prvom rade sa zaoberal otázkou pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/, pričom dospel k záveru, že táto nie je daná. Z vykonaného dokazovania mal totiž preukázané, že vozidlo T. O. S.: Q. XXXAM bolo dňa 06.04.2014 prijaté do poistenia PZP, založeného flotilovou poistnou zmluvou č. XXXXXXXXXXX/XXXXX, ktorej poisťníkom bola spoločnosť AAA Auto Ares, dňa 19.06.2014 táto spoločnosť odpredala takto poistené vozidlo žalovanému 1/, ktorý v ten istý deň uzatvoril poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. XXXXXXXXXXX u žalovaného 2/, avšak uvedená zmluva uzavretá so žalovaným 2/ je neplatná, pretože v období od 06.04.2014 do 30.06.2014 bolo motorové vozidlo T. O. S.O.: Q. XXXAM, PZP poistené u žalovaného 3/ v Allianz-Slovenská poisťovňa, a.s. (č. poistnej zmluvy XXXXXXXXXXX/XXXXX), ktoré poistenie zaniklo až 30.06.2014. Poukázal na to, že v ustanovení § 11 ods. 12 zák. č. 381/2001 Z.z. v znení účinnom v rozhodnom čase, zákon zakotvoval zásadu, podľa ktorej poistnú zmluvu na poistenie zodpovednosti týkajúcej sa toho istého motorového vozidla možno uzavrieť len u jedného poisťovateľa, teda zákon opätovné poistenie daného vozidla u žalovaného 2/ priamo vylučoval. To spôsobilo neplatnosť danej poistnej zmluvy s následkom absencie pasívnej legitímácie žalovaného 2/

v tomto spore a zároveň skutočnosť, že nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide, je žalovaný 3/. Vo vzťahu k samotnému uplatnenému nároku poukázal na to, že žalobca uplatnil nárok najprv u žalovaného 2/ listami zo dňa 05.08.2014, 03.11.2014 a 08.01.2015, na ktoré žalovaný 2/ nereagoval. Pretože škoda z poistnej udalosti bola zavinená žalovaným 1/ s poukazom na ustanovenie § 813 Obč. zák. žalobca uplatňuje nárok aj proti žalovanému 1/, ktorý dňa 22.06.2014 spôsobil dopravnú nehodu, následkom ktorej bolo poškodené motorové vozidlo V. Š.. Nakoľko poškodený V. Š. mal motorové vozidlo poistené u žalobcu, žalobca mu vyplatil z titulu poistnej udalosti poistné plnenie vo výške 2.642,88 eura. S poukazom na ustanovenie § 813 Občianskeho zákonníka prešlo právo žalobcu na náhradu škody voči žalovanému 1/ na žalobcu, ktorý si nárokuje uhradenie regresného nároku voči žalovanému 1/. Stotožnil sa s argumentáciou žalobcu v tom, že z vykonaného dokazovania je zrejmé zavinenie žalovaného 1/ za vznik predmetnej poistnej udalosti. Jeho zavinenie vyplýva z viacerých dôkazov, a to aj zo správy o nehode, v ktorej žalovaný 1/ uviedol, že si je vedomý kolízie. V správe o nehode je zároveň zakreslený plán nehody, v zmysle ktorého vodič motorového vozidla B (žalovaný 1/) vrazil prednou časťou osobného automobilu do pravej zadnej časti motorového vozidla A, vedeného R.. B. Š.. Rozsah a lokalizácia poškodenia motorového vozidla A (H. F., S.: N.) sú zachytené na fotodokumentácii, tvoriacej súčasť súdneho spisu. Svedok R.. B. Š. ako účastník poistnej udalosti sa na pojednávaní konanom dňa 10.05.2017 vyjadril k priebehu poistnej udalosti, zavineniu žalovaného 1/ a k ďalším skutočnostiam týkajúcim sa poistnej udalosti. V Oznámení o poistnej udalosti (tlačivo Generali poisťovne, a.s.) žalovaný 1/ rozporuje priebeh poistnej udalosti, avšak nižšie v texte je práve žalovaný 1/ označený za vinníka dopravnej nehody. Žalovaný 1/ v tlačive oznámenia poistnej udalosti súčasne uviedol, že „poškodený vraj chcel odbočovať na smer Košice, ale nemal smerovku a tým som do neho narazil“. Ide o sporné tvrdenie, ktoré je v rozpore s výpoveďou svedka R.. Š.. V súvislosti s výškou škody nevyhovel návrhu žalovaného 3/ na zníženie žalovanej sumy o sumu 604,42 eur, keď nebola preukázaná dôvodnosť navýšenia časovej jednotky za prácu oproti pôvodne vykonanej kalkulácii. V tejto súvislosti uviedol, že žalovaný toto svoje tvrdenie ničím nepreukázal. Na základe výzvy súdu zo dňa 21.09.2016 nepredložil kalkuláciu týkajúcu sa poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXX/XXXXX. Súd nemal k dispozícii údajnú pôvodnú kalkuláciu, na základe ktorej by sa bol mohol týmto tvrdením žalovaného vôbec zaoberať. Na strane druhej je však dôvodná obrana žalovaného 3/, pokiaľ namietá uplatnený začiatok uplatnenia úrokov z omeškania, keď žalovaný 3/ sa objektívne prvýkrát dozvedel o predmetnom nároku žalobcu doručením žaloby dňa 26.09.2016, teda splatnosť úrokov z omeškania nastala v súlade s ust. § 563 Občianskeho zákonníka dňa 27.09.2016. Žalovaný 1/ a 3/ sa s plnením peňažného dlhu dostali do omeškania, a preto má žalobca nárok aj na zaplatenie úrokov z omeškania, výšku ktorých určil podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalobcovi preto zákonný ročný úrok z omeškania vo výške 5,05 % zo žalovanej istiny od 27.09.2016 do zaplatenia a vo zvyšku uplatnených úrokov z omeškania žalobu ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorý bol v konaní o zaplatenie žalovanej istiny úspešný preto priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalovanému 2/, voči ktorému bola žaloba zamietnutá, však nepriznal nárok na náhradu trov konania, keď v súvislosti s predmetným konaním mu žiadne trovy nevznikli, ani ich náhradu nežiadal.

4. Proti tomuto rozsudku podal do zamietajúceho výroku ohľadne nepriznaných úrokov z omeškania v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorým v tejto časti žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Poukázal na to, že v danom spore uplatnil svoje regresné právo na náhradu škody voči žalovaným podľa § 813 ods. 1 OZ, keďže poistenému (poškodený) uhradil z titulu havarijného poistenia sumu 2.642,88 eura. Ustanovenie § 813 ods. 1 OZ stanovuje zákonnú cesiu (prechod) práva poisteného na náhradu škody voči tretej osobe na poistiteľa. K tejto cesii dochádza okamihom plnenia a v jej rámci vstupuje poistiteľ do existujúcich práv poisteného alebo poškodeného. Má za to, že rovnako aj § 15 ods. 1 ZoPZP predstavuje prechod povinnosti nahradiť škodu, ktorú spôsobil poistený ako škodca na jeho poisťovateľa. Poistiteľovi teda nevzniká nová povinnosť voči oprávnenej osobe t.j. poškodenému, ale jeho povinnosť je odvodená od povinnosti nahradiť škodu škodcom ako osobou zodpovednou za poistnú udalosť. Táto povinnosť, ktorá primárne patrí škodcovi prechádza na poistiteľa aj s príslušenstvom, t.j. aj s úrokmi z omeškania. Prechod povinnosti nahradiť škodu nastáva okamihom vyplatenia plnenia poškodenému a uplatnením práva, či už voči škodcovi, v danom prípade žalovaný 1/, alebo priamo voči poisťovateľovi. Keďže žalovaný 1/ doposiaľ svoj záväzok neuhradil, poisťovateľ je povinný v súlade s § 15 ods. 1 ZoPZP povinný nahradiť škodu aj s úrokmi z omeškania od momentu kedy sa dostal do omeškania žalovaný 1/. Poisťovateľ berie na seba povinnosť nahradiť škodu za svojho poisteného v takom rozsahu akom by ju uhradil samotný škodca. Z tohto dôvodu je povinný uhradiť aj úrok z omeškania odo dňa 6.5.2015 t.j. dňa kedy sa dostal do omeškania žalovaný 1/ a nie odo dňa kedy sa poisťovateľ - žalovaný 3/ dozvedel o regresnom nároku žalobcu. Súd prvej inštancie mu preto nemohol

úroky z omeškania od 6.5.2015 do 26.9.2016 voči žalovaným 1/ a 3/ bez ďalšieho zamietnuť, napadnutá časť rozsudku prvoinštančného súdu je nezákonná a je potrebné ju zmeniť.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie aj žalovaný 3/, a to do vyhovujúceho výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.642,88 eura s príslušenstvom. Žalovaný 3/ žiadal v napadnutej časti rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany a ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V prvom rade namieta, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku existencie povinného zmluvného poistenia motorového vozidla zn. T. O., S.: Q. u žalovaného 2/, resp. žalovaného 3/ a trvá na tom, že obidve predmetné poisťovne neboli uzatvorené na to isté obdobie. Vtedajšie ustanovenie § 11 ods. 12 Zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (PZP), na ktoré súd prvej inštancie poukázal, nikde priamo nestanovovalo neplatnosť neskôr uzavretej poisťovnej zmluvy ako sankciu v prípade, že už je uzavretá iná poisťovná zmluva. Súd prvej inštancie bližšie neuviedol žiadne ďalšie právne predpisy v zmysle ktorých by predmetná poisťovná zmluva uzavretá medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ bola neplatná, odkazuje len na zákon o PZP, kde ustanovenie o neplatnosti nenachádza. To, že viacnásobné poistenie je v PZP nežiadúci jav (ako to uvádza dôvodová správa príslušnej novely) neznamena, že ide o jav nemožný a preto zotrval na názore, že v tomto konaní je pasívne vecne legitímovaný žalovaný 2/. K otázke zavinenia žalovaného 1/ za vznik predmetnej škodovej udalosti namieta, že súd prvej inštancie nesprávne a bez opory vo vykonanom dokazovaní vyhodnotil otázku zavinenia, keď sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že z vykonaného dokazovania je zrejmé zavinenie žalovaného 1/ za vznik predmetnej poisťovnej udalosti. V konaní totiž nebolo jednoznačne preukázané zavinenie žalovaného 1/ za vznik predmetnej škodovej udalosti. V danom prípade išlo o poisťovnú udalosť ku ktorej nebola privolaná dopravná polícia, bola spísaná len správa o nehode, ktorú ale žalobca k žalobe nepredložil. Správu o nehode predložil súdu až svedok R.. Š. na pojednávaní dňa 10.05.2017 pričom išlo o správu s predtlačným anglickým textom, ktorou disponoval on. R.. Š. pri svojej výpovedi na pojednávaní dňa 10.05.2017 uviedol, že nevie po anglicky a len predpokladá, že tlačivo bolo zložené z troch strán, prvé v slovenčine a tie druhé v angličtine, prvé dve strany si zobral B.. M., jedno pre seba jedno pre poisťovňu a jemu zostala tretia strana, v anglickom jazyku. Uviedol, že by nevedel vyplniť anglický text, nevenoval sa tomuto jazyku. Z výpovede je však zrejmé, že toto tlačivo vyplňal R.. Š., a preto predložené tlačivo nie je dôveryhodné, nakoľko je písané v jazyku, ktorému svedok R.. Š. nerozumie a žiadne iné tlačivo v slovenskom jazyku v konaní predložené nebolo, pričom je otázne, či ďalšie dve tlačivá, ktoré R.. Š. uvádzal vo výpovedi, boli vyplnené identicky s tým, ktoré je súčasťou spisu. Správa o nehode, ktorú predložil R.. Š. navyše neobsahuje kolónku "zavinenie". Skutočnosť, že v kolónke č. 14 (Notes - v preklade poznámky) je uvedené na strane vodiča V.. M.: "Som si vedomi kolízie", čo však podľa neho v žiadnom prípade nepreukazuje zavinenie. Takto vyplnenú správu o nehode (bez samostatnej kolónky označujúcej zavinenie zhodným spôsobom obidvoma účastníkmi škodovej udalosti) nemožno považovať za dostatočný dôkaz preukazujúci zavinenie žalovaného 1/. V danom prípade spornosť otázky zavinenia ešte zväzňuje skutočnosť, že v telefonickom hlásení žalovaného 1/ žalovanému 2/, žalovaný 1/ namietal svoju zodpovednosť za vznik škodovej udalosti, ako aj výšku škody, keď uviedol, že poškodený vraj chcel odbočovať na smer Košice, ale nemal smerovku a tým do neho narazil, aj keď išiel ani nie 20 km/h; zdá sa mu, že poškodený už mal poškodené motorové vozidlo skôr a udalosť bola len nafingovaná, pretože poškodenie jeho motorového vozidla nie je adekvátne k spôsobu jeho jazdy. Súd prvej inštancie sám v odôvodnení napádaného rozsudku uviedol, že toto tvrdenie je v rozpore s výpoveďou svedka R.. Š., avšak vzniknutý rozpor v rámci konania neodstránil a aj napriek tomu žalobe vyhovel s odôvodnením, že zavinenie žalovaného 1/ bolo preukázané. Poukázal v tejto súvislosti na to, že v konaní pred súdom prvej inštancie bol vypočutý len jeden z dvoch účastníkov škodovej udalosti R.. Š., avšak žalovaný 1/ p. M. vypočutý nebol, hoci spolu so žalovaným 2/ trval na jeho výpovedi, nakoľko jeho výpoveď bola potrebná k otázke zavinenia a priebehu škodovej udalosti. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku ohľadom žalovaného 1/ uviedol iba, že tento zostal v konaní nečinný, no odôvodnenie prečo nevykonal jeho výsluch neuviedol, tak, ako vôbec neuviedol, ako vyhodnotil fotodokumentáciu miesta poisťovnej udalosti predloženú žalobcom spolu s vyjadrením zo dňa 10.04.2019 (ide o zábery zo služby google maps - Street view), ktorou chcel žalobca vyvrátiť sporné tvrdenie týkajúce sa priebehu škodovej udalosti, ktoré uviedol žalovaný 1/ v tlačive oznámenie poisťovnej udalosti. K tomu považoval za potrebné uviesť, že fotodokumentácia miesta poisťovnej udalosti, ktorú predložil žalobca, je neúplná, nakoľko keď vychádzame z dopravného značenia,

ktoré je dostupné cez aplikáciu google maps, je zrejme, že cca 100 m pred miestom vzniku kolízie v smere jazdy vozidla svedka R.. Š. bola umiestnená dopravná značka "P1" upravujúca prednosť vjazdu a pod ňou dodatková tabuľka "E3"-Vzdialenosť, ktorej význam je nasledovný: Vzďialenosť umiestnená pod značkou č. P1 vyznačuje vzdialenosť k značke č. P 2, pre ktorú je zároveň predbežnou značkou. Na tabuľke sa uvádza vzdialenosť v celých desiatkach metrov k miestu, kde platí povinnosť zastaviť vozidlo. Túto fotodokumentáciu miesta poistnej udalosti predložil spolu s odvolaním a tvrdí, že tento dôkaz predkladá v súlade s § 366 Civilného sporového poriadku, nakoľko ide o prostriedok procesnej obrany, ktorý nebol uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie a má ním byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože z nej vyplýva, že účastník poistnej udalosti R.. Š. nebol na hlavnej ceste tak ako to uviedol v správe o nehode aj vo svojej výpovedi, ale vchádzal do križovatky pred ktorou bola umiestnená vyššie uvedená dopravná značka "Daj prednosť vjazde", prípadne išiel po vedľajšej ceste, ktorú križovala iná, taktiež vedľajšia cesta z ktorej prichádzal žalovaný 1/, a teda žalovaný 1/ v žiadnom prípade nezavinil predmetnú škodovú udalosť. Vzhľadom na to, že v danom prípade v mieste škodovej udalosti išlo o tzv. zložitú priesečnú križovatku, má za to, že posúdenie priebehu škodovej udalosti si vyžaduje odborné znalosti (o to viac za situácie, keď priebeh škodovej udalosti a otázka zavinenia boli sporné), a preto mal súd prvej inštancie vykonať dôkaz, ktorý navrhol žalobca, a to vyžiadanie si odborného vyjadrenia v zmysle § 206 CSP k otázke zavinenia a priebehu poistnej udalosti. Súd prvej inštancie ani na pojednávaniach ani v odôvodnení rozsudku vôbec neuviedol prečo tento dôkaz navrhnutý žalobcom v podaní zo dňa 10.04.2019 nevykonal a z tohto dôvodu je napadnutý rozsudok arbitrárny a nespĺňajúci podmienky v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p. K úrokom z omeškania uviedol, že hoci súd prvej inštancie ho zaviazal na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.642,88 eur od 27.09.2016 do zaplatenia, má za to, že na daný prípad nie je možné aplikovať ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka, nakoľko sa k podanej žalobe vyjadril, čím si splnil svoju povinnosť v zmysle ustanovenia § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov a preto mu nemôže vzniknúť povinnosť platiť žalobcovi úrok z omeškania, ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018, no tiež z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 212/2017 zo dňa 26.02.2019. S poukazom na uvedené žiadal odvolaniu vyhovieť. Žalovaný 3/ sa vyjadril aj k odvolaniu žalobcu, ktoré považuje za nedôvodné, pričom zotrval na svojom odvolaní, ktorému žiadal vyhovieť.

6. Žalovaný 2/, ktorý odvolanie nepodal, vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 3/ uviedol, že výrok IV. Napadnutého rozsudku je správny po vecnej i právnej stránke a zároveň je aj dostatočne odôvodnený. V tejto súvislosti zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii, že zákon nepozná definíciu "smerujúci k zániku" a žalovaný 3/ nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by nasvedčoval tomu, že v čase škodovej udalosti nebolo dané vozidlo u neho povinne zmluvne poistené pre zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, resp. žeby došlo k zániku tejto poistnej zmluvy. Naopak, v rámci súdneho konania predložil relevantný dôkaz, že k zániku poistnej zmluvy povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného 3/ došlo až dňa 30.6.2014, pričom naviac žalovaný 1/ mu ani nezaplatil prvé poistné z uzatvorenej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Poukázal v tejto súvislosti aj na právne závery vyslovené v komentári k zákonu PZP od V. R. J. ohľadne ust. § 11 ods. 12 zákona č. 381/2001 Z.z. podľa ktorých zákon zakotvuje zásadu, podľa ktorej poistnú zmluvu na poistenie zodpovednosti týkajúce sa toho istého motorového vozidla možno uzavrieť len u jedného poisťovateľa a viacnásobné poistenie je nežiaduci jav, čo vyplýva aj z dôvodovej správy k novele daného ustanovenia. V uvedenom prípade bolo v čase poistného obdobia uzatvoreného u žalovaného 3/ predmetné motorové vozidlo opätovne poistené u neho, čo však ustanovenie § 11 ods. 12 Zákona o PZP priamo vylučuje, a preto nesúhlasil s názorom žalovaného 3/, že súd predmetnú otázku nesprávne právne posúdil, práve naopak. V súvislosti s otázkou zavinenia žalovaného 1/ za vznik predmetnej škodovej udalosti sa zväčša stotožnil s názormi žalovaného 3/ v jeho odvolaní a má rovnako za to, že v konaní nebolo jednoznačne preukázané zavinenie žalovaného 1/ za vznik predmetnej škodovej udalosti.

7. Pre úplnosť odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný 1/ odvolanie nepodal a nevyjadril sa ani k odvolaniam žalobcu a žalovaného 3/.

8. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, teda vo vyhovujúcom i zamietajúcom výroku týkajúcich sa žalobcu a žalovaného 3/, vrátane konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal podľa § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa

§ 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniam žalobcu ani žalovaného 3/ nie je možné vyhovieť.

9. V prvom rade odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe správne a dostatočne vykonaného dokazovania, po riadnom vyhodnotení vykonaných dôkazov, správne ustálil skutkový stav veci významný pre rozhodnutie sporu, keď správne považoval za dostatočne preukázané všetky skutkové okolnosti významné pre posúdenie otázky, u ktorého poisťovateľa bolo v čase dopravnej nehody (22.06.2014) poistné motorové vozidlo T. O., S.: Q., ktorým bola spôsobená škoda na vozidle H. F., S.: N., ako aj pre posúdenie zavinenia dopravnej nehody žalovaným 1/. Pokiaľ ide o poistenie vozidla žalovaného 1/, správne prvoinštančný súd zohľadnil, že vozidlo T. O. S.: Q. XXXAM bolo dňa 06.04.2014 prijaté do poistenia PZP u žalovaného 3/, dňa 19.06.2014 ho spoločnosť AAA Auto Ares takto poistené odpredala žalovanému 1/, ktorý v ten istý deň uzatvoril PZP poistenie u žalovaného 2/, avšak poistenie u žalovaného 3/ zaniklo až dňa 30.06.2014 (toto skutkové zistenie žalovaný 3/ ani nenamieta). Správne tiež považoval za preukázané zavinenie dopravnej nehody žalovaným 1/, vychádzajúc z dôkazov, ktoré boli v danom spore vykonané, konkrétne na základe obsahu správy o škodovej udalosti zo dňa 26.06.2014 (v ktorej žalovaný 1/ uviedol, že si je vedomý kolízie), súvisiacej fotodokumentácie rozsahu poškodenia a lokalizácie poškodenia motorového vozidla H. F., S.: N. a výpovede svedka R.. Š. (vodiča poškodeného vozidla), ktorý priebeh nehody opísal, vo vzájomnej spojitosti týchto dôkazov. Správne zároveň vychádzal z toho, že pochybnosti o zavinení nehody žalovaným 1/ nevyplývajú ani z oznámenia o poistnej udalosti žalovanému 2/ (tlačivo Generali poisťovne, a.s.), v ktorom síce žalovaný 1/ spochybňuje jeho zavinenie, avšak na strane druhej je v ňom uvedený ako vinník nehody, pričom účelová verziu žalovaného 1/ nepreukazujú ani žiadne dôkazy vykonané v priebehu konania na súde prvej inštancie. Aj skutkové závery súdu prvej inštancie týkajúce sa zavinenia dopravnej nehody žalovaným 1/ preto odvolací súd považuje za správne, keď súd prvej inštancie k nim dospel na základe správneho vyhodnotenia vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti.

10. Pokiaľ žalovaný 3/ v odvolaní vo vzťahu k ustáleniu skutkového stavu veci namieta, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany a ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, odvolací súd považuje jeho námietky za neopodstatnené. Vo vzťahu ku skutočnostiam významným pre posúdenie zavinenia žalovaného 1/, ako už bolo uvedené, prvoinštančný súd k svojim skutkovým záverom dospel na základe dostatočne a správne vykonaného dokazovania, ktoré správne aj vyhodnotil, keď zohľadnil jednotlivé vykonané dôkazy aj v ich vzájomnej súvislosti. Pokiaľ ide o namietaný rozpor žalobcom (nie žalovaným 3/) predložených informatívnych máp spoločnosti google z miesta nehody s obsahom výpovede svedka v kontexte vyjadrenia žalovaného 1/, ktorý vyslovil pochybnosti o svojom zavinení, dokonca o tom, že sa nehoda stala tak, ako bolo uvedené v správe o škodovej udalosti zo dňa 26.06.2014, z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie vyjadrenia žalovaného 1/ považoval za nevierohodné a vychádzal najmä z vykonaných listinných dôkazov a výpovede svedka R.. Š., ktoré v spojitosti s ostatnými dôkazmi plne odôvodňujú záver o zavinení žalovaného 1/. Pokiaľ sa žalovaný 3/ snaží spochybniť hodnovernosť obsahu správy o škodovej udalosti zo dňa 26.06.2014 a vyjadrenia žalovaného 1/ v nej potvrdzujúceho jeho vedomosť o zavinení, s odôvodnením, že táto bola na formulári v anglickom jazyku, ktorému vodič poškodeného vozidla - svedok R.. Š. nerozumie, odvolací súd poukazuje na to, že v tomto smere nie je podstatné, či predtlačí v danej správe rozumel svedok R.. Š. (ktorý priebeh nehody a zavinenie žalovaného 1/ potvrdil vo svojej výpovedi), ale žalovaný 1/, ktorý formulárom predmetnej správy o škodovej udalosti disponoval a do ktorej boli relevantné údaje na mieste spísané, pričom svedok R.. Š. vo svojej výpovedi uviedol, že prvé dve strany formulára, ktoré si napokon vzal so sebou žalovaný 1/, boli v slovenčine. Rovnako však žalovaný 3/ nedôvodne namieta, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože súd prvej inštancie vôbec nezohľadnil žalobcom predložené výtlačky voľne dostupnej fotomapy spoločnosti google z miesta nehody, a preto sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany a ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, ktorými majú byť ďalšie verejne dostupné fotografie z miesta nehody spochybňujúce záver o zavinení žalovaného 1/, predložené žalovaným 3/ až spolu s odvolaním. Okrem toho, že z povahy veci nemôže obstať odvolacia námietka žalovaného, v rámci ktorej v skutočnosti namieta porušenie procesných práv žalobcu, poukazuje odvolací súd na to, že v prípade ďalších fotografií ide o neprípustné novoty v odvolacom konaní, keď nejde iba o dôkazy, ktorými má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, avšak o dôkazy, ktoré žalovaný 3/ mal možnosť predložiť už v priebehu konania na súde prvej inštancie

v reakcii na fotografie predložené žalobcom, avšak tak neurobil, a preto na tieto dôkazy, ktoré navyše nemajú zásadný význam pre rozhodnutie v spore, ale iba dokumentujú hypotetické úvahy žalovaného 3/ o priebehu nehody, v odvolacom konaní už nemožno prihliadať. Napokon, pokiaľ žalovaný 3/ namieta, že súd prvej inštancie mal vykonať dôkaz, ktorý navrhol žalobca, a to vyžiadanie si odborného vyjadrenia v zmysle § 206 C.s.p. k otázke zavinenia a priebehu poistnej udalosti, odvolací súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že ak aj súd prvej inštancie nevykonal nejaký žalobcom navrhovaný dôkaz, prípadne v odôvodnení rozsudku nevysvetlil dôvody takéhoto postupu, mohlo tým dôjsť nanajvýš k porušeniu práva na spravodlivý proces žalobcu, nie však žalovaného 3/, ktorého odvolacia námietka je preto v tomto smere neopodstatnená, keď sám vykonanie takéhoto dôkazu v konaní nenavrhol. Súd prvej inštancie však nepochybil ani pokiaľ ide o výsluch žalovaného 1/, keď z obsahu spisu vyplýva, že vzhľadom na neznámy pobyt jeho osoby vykonanie tohto výsluchu napriek snahe prvoinštančného súdu, ktorý sa pokúsil zabezpečiť jeho prítomnosť na pojednávaní a pokúsil sa ho vypočuť aj prostredníctvom dožiadania v mieste jeho posledného známeho bydliska pred Okresným súdom Košice II, nebolo možné. Na základe uvedeného potom možno zhrnúť, že žiadna z odvolacích námietok žalovaného 3/, ktorými sa žalovaný 3/ snaží spochybniť správnosť ustálenia skutkového stavu veci pre účely posúdenia zavinenia žalovaného 1/, a tak aj právne závery, ku ktorým súd prvej inštancie v tomto smere dospel, nie je opodstatnená a nie je spôsobilá žalovanému 3/ privodiť priaznivejšie rozhodnutie v spore.

11. Na základe dostatočne a správne ustáleného skutkového stavu veci súd prvej inštancie dospel k správne právne záveru, že žalobe podanej proti žalovanému 2/ nie je možné vyhovieť, pretože tento žalovaný nie je v tomto spore pasívne vecne legitimovaný. Správne totiž vychádzal z toho, že na strane žalovaného 2/ absentuje vecná legitimácia vzhľadom na chýbajúce poistenie v čase dopravnej nehody. Pokiaľ ide o povinné zmluvné poistenie motorového vozidla T. O., S.: Q. v čase dopravnej nehody, t.j. ku dňu 22.06.2014, bolo platne dojednané a až do 30.6.2014 existovalo iba u žalovaného 3/, keď uzavretie poistnej zmluvy na dané vozidlo u žalovaného 2/ treba považovať za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre zjavný rozpor so zákonom, konkrétne s ustanovením § 11 ods. 12 zák. č. 381/2001 Z.z. v znení účinnom v danom čase, ktoré takéto poistenie vylučovalo. Nedôvodná je v tomto ohľade argumentácia žalovaného 3/ v odvolaní, že ustanovenie § 11 ods. 12 Zákona o povinnom zmluvnom poistení nikde priamo nestanovovalo neplatnosť neskôr uzavretej poistnej zmluvy ako sankciu v prípade, že už je uzavretá iná poistná zmluva a to, že viacnásobné poistenie je nežiadúci jav neznamená, že ide o jav nemožný. Z citovaného ustanovenia totiž nepochybne vyplýva, že poistnú zmluvu na to isté poistné obdobie uzavrieť u iného poisťovateľa nemožno, teda ide o výslovný zákaz uzavretia viacerých poistných zmlúv na to isté obdobie, čo má za následok, že ak už bola takáto poistná zmluva uzavretá a poistenie trvá, tak, ako sa to stalo aj v prípade žalovaného 3/, neskôr uzavretá poistná zmluva je pre rozpor so zákonom neplatná; a na tom nič nemení ani skutočnosť, že táto neplatnosť nevyplýva výslovne zo Zákona o povinnom zmluvnom poistení, ale z Občianskeho zákonníka.

12. Na základe vyššie uvedeného potom možno zhrnúť, že súd prvej inštancie v preskúmvanej veci správne a v dostatočnom rozsahu ustálil skutkový stav významný pre rozhodnutie, a to vo vzťahu k vecnej legitimácii žalovaného 2/, ako aj zavinenia dopravnej nehody žalovaným 1/, a na základe neho dospel aj k správne záveru, že žalovaný 2/, na rozdiel od žalovaného 3/, v tomto spore nie je pasívne vecne legitimovaný a žalobca má v súlade s ust. § 813 Občianskeho zákonníka právo od žalovaného 3/ ako poisťovateľa vozidla žalovaného 1/, ktorý predmetnú dopravnú nehodu zavinil, žiadať náhradu za plnenie, ktoré uhradil poškodenému, a preto boli splnené všetky predpoklady pre vyhovieť žalobe podanej žalobcom proti žalovanému 3/.

13. Odvolací súd sa však stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca má právo žiadať od žalovaného 3/ úroky z omeškania až od 27.09.2016 do zaplatenia a nie aj za obdobie od 06.05.2015 do 26.09.2016 uplatnené podanou žalobou. V tomto smere prvoinštančný súd správne poukázal na to, že žalovaný 3/ sa objektívne prvý krát dozvedel o predmetnom nároku žalobcu až doručením žaloby, teda dňa 26.09.2016, a preto splatnosť istiny nastala v súlade s ust. § 563 Občianskeho zákonníka neskôr, než žalobca uhradil poistné plnenie poškodenému.

14. Nedôvodne žalobca v odvolaní namieta, že žalovaný 3/ ako poisťovateľ berie na seba povinnosť nahradit' škodu za svojho poisteného v takom rozsahu akom by ju uhradil samotný škodca a z tohto dôvodu je povinný uhradiť aj úrok z omeškania odo dňa kedy sa dostal do omeškania žalovaný 1/ a nie odo dňa kedy sa žalovaný 3/ dozvedel o regresnom nároku žalobcu. Z hľadiska vzniku práva požadovať

okrem dlžnej istiny aj úroky z omeškania totiž nie je v tomto prípade rozhodujúce, kedy nárok na istinu vznikol, avšak kedy sa dlžník dostal do omeškania. Keďže, ako správne argumentoval aj súd prvej inštancie, ide o nárok, pri ktorom lehota na plnenie nebola dohodnutá ani stanovená právnym predpisom (§ 563 Občianskeho zákonníka), mohla lehota na plnenie v tomto prípade začať plynúť až od doručenia žaloby, a preto, keď omeškanie nezačalo skôr, než nastala splatnosť dlhu, odvolanie žalobcu v tomto smere nie je dôvodné.

15. Odvolací súd preto za stavu, keď súd prvej inštancie na základe dostatočne a správne zisteného skutkového stavu správne posúdil vec i po právnej stránke, a žalobca ani žalovaný 3/ vo svojich odvolaniach neuviedli žiadne také skutočnosti ani právne závery, ktoré by mohli spochybníť správnosť právnych záverov súdu prvej inštancie, na ktorých tento založil svoje rozhodnutie, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1,2 C.s.p.).

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 C.s.p., a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi, ktorý mal vo vzťahu k žalovanému 3/ neúspech iba v celkom zanedbateľnej časti úrokov z omeškania, a preto treba pre účely rozhodnutia o trovách konania vychádzať z toho, že bol v odvolacom konaní úspešný v takom rozsahu, ktorý odôvodňuje priznanie plnej náhrady trov konania, priznal proti žalovanému 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, pričom o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Na druhej strane, žalovaný 1/, ktorý odvolanie nepodal a vo vzťahu ku ktorému tak boli predmetom odvolacieho konania iba nepriznané úroky z omeškania, bol v odvolacom konaní úspešný, avšak nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).